

Історичний погляд на свято Успіння Пресвятої Богородиці

У Святому Євангелії нічого не сказано про земне життя Богородиці після Вознесіння Спасителя. Відомості про її останні дні збережені у Священному Переданні, зокрема такі апокрифічні розповіді, як «Слово Іоанна Богослова на Успіння Богородиці», «Слово Іоанна, архієпископа Солунського», а також найдавніша проповідь на Успіння Єрусалимського патріарха Модеста; слова преподобного Андрія Критського, Константинопольського патріарха Германа і три слова преподобного Іоанна Дамаскіна. Всі ці джерела датуються VIII століттям.

Однак є й більш ранні свідчення. Обставини Успіння Божої Матері відомі в Православній Церкві від часів апостольських. У I столітті про її Успіння писав священномученик Діонісій Ареопagit. У II столітті розповідь про тілесне переселення Пресвятої Діви Марії на небо збереглося у творах Мелітона, єпископа Сардського. У IV столітті на передання про Успіння Матері Божої вказує святий Єпіфаній Кіпрський.

Якщо підсумувати всі відомі нам відомості, інформативність і достовірність яких неоднакова, можна сказати, що до часу Свого блаженного Успіння Пресвята Діва Марія знову прибула в Єрусалим. Дні й ночі Вона проводила в молитві. Нерідко Пресвята Богородиця приходила до святого Гробу Господнього.

Одного разу перед Нею з'явився архангел Гавриїл і сповістив про її швидкий відхід з цього життя в життя вічного блаженства. Архангел вручив їй пальмову гілку. З неба зійшло світло, повернулася Божа Матір у Вифлеєм.

Згодом Марія викликала праведного Йосифа з Аримафеї і учнів Ісуса, яким сповістила про Своє близьке Успіння. Пресвята Діва молилася також, щоб Господь послав до Неї апостола Іоана. І Дух Святий переніс його з Ефеса, поставивши поруч з тим місцем, де лежала Божа Мати. Після молитви Іоан почув голос з неба, який закінчив її молитву словом «Амінь». Божа Матір зрозуміла, що цей голос означає швидке прибуття апостолів і небесних сил безтілесних. Апостоли злетілися, подібно орлам, щоб послужити Діви Марії. Побачивши один одного, апостоли раділи, але в подиві взаємно запитували: для чого Господь зібрав їх в одне місце?

Святий Іоан Богослов з радісними словами вітає усіх, говорячи, що для Божої Матері настав час відійти до Господа.

Настала третя година, коли мало відбутися Успіння Божої Матері. Горіли безліч свічок. Святі апостоли зі співом оточували прикрашене місце, на якому лежала Богородиця. Вона молилася в очікуванні Свого часу і пришествя Свого Сина і Господа. Раптово заблищало світло Божественної Слави, перед яким померкли палаючі свічки. Ті, хто бачив це, жажналися. Частина кімнати ніби зникла в променях незрозумілого світла, і зійшов Сам Цар Слави - Христос, оточений безліччю ангелів, архангелів та інших небесних сил з праведними праотцями і пророками. Без жодного тілесного страждання, ніби в приємному сні, Пресвята Діва віддала душу в руки свого Сина і Бога.

Тоді пролунав радісний ангельський спів. Супроводжуючи чисту душу Богонареченої як Цариці Небесної, з побожним страхом ангели співали: «Радуйся, Благодатна, Господь з Тобою, благословенна Ти між жонами!...» (стихира свята на Господи, взиваю). Небесні врата піднялися, зустрівши душу Пресвятої Богородиці, херувими і серафими з радістю прославили її. Благодатне обличчя Богоматері сяяло славою Божественного дівування, а від тіла розливалися пахощі.

Благоговійно і з острахом цілували пречисте тіло, апостоли освячувалися від нього. Для більшого прославлення Пресвятої Богородиці всемогутня сила Бога зцілювала хворих, які з вірою і любов'ю доторкалися до священного місця.

Оплакавши свою розлуку з Матір'ю Божою на землі, апостоли приступили до поховання. Петро, Павло, Яків з іншими з числа 12 апостолів несли на своїх плечах постіль, на якій лежало тіло Приснодіви. Святий Іоан Богослов йшов попереду з райською гілкою, а інші святі і безліч вірних супроводжували тіло зі свічками і піснями. Ця урочиста хода розпочалася від Сіону і слідувала через весь Єрусалим у Гефсиманію.

Невіруючі жителі Єрусалима, вражені надзвичайною величчю похоронної про-

цесії і озлоблені ненавистю, донесли про те первосвященникам і книжникам. Палаючи заздрістю і помстою до всього, що нагадувало їм Христа, вони послали своїх слуг, щоб ті розігнали процесію, а саме тіло Матері Божої спалили. Розбурхані люди з воїнами з люттю кинулися на християн, але вінець з хмар, який супроводжував похід, опустився до землі і ніби стіною захистив його. Переслідуючі чули кроки і спів, але нікого з проводжальних не бачили.

Юдейський священник Авфонія із заздрості й ненависті до Матері Ісуса хотів перекинути ноші, на яких лежало тіло Пресвятої Діви. Але ангел Божий невидимо відсік йому руки. Бачачи таке диво, Авфонія розкався і з вірою сповідував велич Матері Божої. Він отримав зцілення і став ревним послідовником Христа.

Коли хід досягнув Гефсиманії, там з плачем і риданням почалося останнє цілування пречистого тіла. Лише до вечора святі апостоли змогли покласти його в труну і закрити вхід у печеру великим каменем. Три дні вони не відходили від місця поховання, безперервно молячись.

Увечері, коли апостоли зібралися в будинку для того, щоби поїсти, їм явилася Сама Матір Божа і сказала: «Радійте! Я з вами - в усі дні». Це надзвичайно втішило апостолів. Вони підняли частину хліба, що поставляється на трапезу в пам'ять Спасителя («частина Господа»), і вигукнули: «Пресвята Богородице, помагай нам».

Так було покладено початок чину приношення анагії - звичаю приношення частини хліба на честь Матері Божої, якого донині дотримуються в монастирях.

Питання про дату Успіння Божої Матері викликає суперечки: Євсевій Кесарійський називає 48 рік по Р. Х., Єпіфаній - 58-й, Мелі-

тон Сардський - 55-й, Никифор Каліст - 44-й, є й інші думки.

Достеменно невідомо і в якому віці спочила Богородиця. При її похованні був присутній святий Діонісій Ареопagit. Він, наведений до віри апостолом Павлом в 52 році, три роки подорожував з ним, був у Єрусалимі у Божої Матері, потім жив в Афінах, де прийняв єпископство. Отже, прибути на поховання Пречистої він міг не раніше 57 року. Вважається, що Різдво Христове було на 15-му році життя Марії. А значить, до моменту Успіння їй було 72 роки.

Якщо виходити з вищесказаного, стає очевидним, що і свято на честь Успіння Богородиці не могло виникнути рано.

Церква набагато раніше прийшла до святкування дня смерті мучеників, ніж Успіння. Показово, що в сирському календарі III-IV століть, в якому на кожен день року є пам'ять якогось святого, не міститься жодного Богородичного святого. Причина такого явища зрозуміла: мученики страждали і вмирили на очах у усіх, і дні смерті були відображені в серцях християн. Що стосується Богоматері, потрібно було в богословському плані поглибити вчення і оберігати його від посягання ересей, що відбулося лише в V столітті.

Богородичні свята, точніше, одне таке свято, яке згодом розпалося на кілька, виникли, мабуть, у зв'язку з Різдвом Христовим. Тому нинішній Собор Пресвятої Богородиці 8 січня є еортологічним прототипом Богородичних свят.

Так, і у несторіан свято Пресвятої Марії розташоване в календарі відразу після Різдва Христового. У коптському календарі VII століття на 29 січня (незабаром після віддання Богоявлення) випадає народження Марії, а в календарі IX століття 29 січня визначається як «смерть і воскресіння Богородиці».

Якщо виходити з вищесказаного, стає очевидним, що і свято на честь Успіння Богородиці не могло виникнути рано

БОГОСЛУЖІННЯ ВЛАДИКИ НЕСТОРА В ЛИТЯЧАХ

31 липня, у неділю 6-ту після П'ятидесятниці, коли Церква вшановує пам'ять святих отців шістьох Вселенських Соборів, архієпископ Тернопільський, Кременецький і Бучацький Нестор на запрошення настоятеля храму прот. Володимира Стадника відвідав парафію Архистратига Божого Михаїла с. Литячі Заліщицького району.

На паперті храму із запашним короваєм та вітальним словом зустріли свого архіпастиря молоді прихожани храму, котрі привітали владика та запросили очолити Богослужіння.

Перед початком Літургії Високопреосвященніший владика Нестор звершив чин освячення престолу.

Під час освячення та Богослужіння Його Високопреосвященству співслужив архієпископ Рівненський і Острозький Іларіон, з яким також молилися благочинний Заліщицького району прот. Михайл Бубнів та запрошене духовенство.

Особливої урочистості Літургії надав спів квартету «Акорд».

За добротесне служіння та активну діяльність владика Нестор нагородив низку прихожан Благословенними грамотами та медалями за «Жертовність та любов до України».

Після читання Євангелія владика Нестор виголосив повчальну проповідь.

БОГОСЛУЖІННЯ ВЛАДИКИ НЕСТОРА В ХРАМІ СВВ. МЧЧ. БОРИСА І ГЛІБА ТЕРНОПОЛЯ

7 серпня архієпископ Тернопільський, Кременецький і Бучацький Нестор з нагоди престольного свята, яке було напередодні, очолив Божественну літургію у храмі свв. Мчч. Бориса і Гліба Тернополя.

Вітальним словом у притворі храму владика Нестора зустрів настоятель храму та благочинний Тернополя прот. Борис Солтис і запросив очолити богослужіння.

За богослужінням зі своїм архіпастирем молилося численне духовенство. Опісля владика Нестор виголосив повчальну проповідь і привітав віруючих з престольним святом, а також їх настоятеля отця Бориса з днем ангела.

Також архієпископ Нестор очолив водосвятний молебень на подвір'ї храму.

Після того соборне духовенство на чолі із владикою Нестором, а з ними і всі парафіяни, вийшли на обхід довкола храму. Під час обходу священнослужителі читали Святе Євангеліє, а високопреосвященніший владика Нестор окроплював усіх освяченою водою.

БОГОСЛУЖІННЯ ВЛАДИКИ НЕСТОРА В БІЛОЗІРЦІ

9 серпня, в день пам'яті святого великомученика і цілителя Пантелеймона, архієпископ Тернопільський, Кременецький і Бучацький Нестор з архіпастирським візитом побував в парафії Св. Архистратига Михаїла у Білозірці Лановецького району. За доброю традицією діти зустріли свого архіпастиря на подвір'ї храму з короваєм та вишитим рушником.

Вітальним словом у притворі храму владика Нестора зустрів настоятель храму прот. Степан Петлюк і запросив очолити богослужіння. За богослужінням разом зі своїм архіпастирем молився собор духовенства та віруючі храму.

Опісля владика Нестор нагородив прот. Степана Петлюка Орденом Святого Архистратига Михаїла за заслуги з відродження духовності в Україні, утвердження Помісної Української Православної Церкви та з нагоди 80-річчя від Дня народження отця Степана. Владика Нестор подякував ювіляру за багаторічну невтомну працю во славу Божу, на благо Церкви та людей.

Також соборне духовенство на чолі з владикою Нестором, а з ними і всі парафіяни, вийшли на обхід довкола храму. Під час обходу священнослужителі читали Святе Євангеліє, а високопреосвященніший владика Нестор окроплював усіх освяченою водою.

БОГОСЛУЖІННЯ ВЛАДИКИ НЕСТОРА В ПОЧАЄВІ

5 серпня високопреосвященніший Нестор, архієпископ Тернопільський, Кременецький і Бучацький, відвідав із архіпастирським візитом Почаїв Кременецького району. На запрошення настоятеля Свято-Андріївського храму прот. Романа Матлюка владика Нестор очолив Божественну літургію.

За богослужінням також молилися благочинний Кременецького району про. Володимир Буграк та запрошене духовенство.

Багато дітей причастилися Святих Тіла і Крові Господньої. Після заамвонної молитви соборне духовенство на чолі з владикою Нестором, а з ними і всі парафіяни, вийшли на обхід довкола храму.

Під час обходу священнослужителі читали Святе Євангеліє, а високопреосвященніший владика Нестор окроплював усіх освяченою водою.

БОГОСЛУЖІННЯ ВЛАДИКИ НЕСТОРА В СНІГУРІВЦІ

1 серпня архієпископ Тернопільський, Кременецький і Бучацький Нестор у день пам'яті преподобного Серафима Саровського чудотворця на запрошення настоятеля прот. Івана Бориса відвідав с. Снігурівка Лановецького району. Цього дня архієпископ Нестор очолив Божественну літургію у місцевому храмі Успіння Пресвятої Богородиці та читання акафісту преп. Серафиму Саровському.

За доброю традицією свого архіпастиря зустріли прихожани на подвір'ї храму з короваєм та вишитим рушником.

Разом із владикою Нестором молилися настоятель храму та запрошене духовенство.

Завершилися Богослужіння обходом довкола церкви із читанням Святого Євангелія та освяченням накупольних хрестів для храму.

У день свята храм зібрав велику кількість віруючих. Багато дітей у цей день причастилися Святих Тіла і Крові Господньої.

Також владика Нестор привітав прот. Івана Бориса зі знаменною датою: цього дня виповнилося 20 років, як отець Іван є настоятелем в Снігурівці. Владика Нестор щиро подякував отцю Івану за невтомну працю, добро-

чесне служіння, зусилля, спрямовані на утвердження Єдиної Української Православної Церкви.

Нагадаємо, що 12 квітня 2015 року відбулося займання Свято-Успенського храму с. Снігурівка (збудований у 1926 році). Але стараннями громади та небайдужих меценатів вдається будувати нову церкву Успіння Пресвятої Богородиці, наріжний камінь якої заклав архієпископ Тернопільський, Кременецький і Бучацький Нестор 5 вересня 2015 року.

Прот. Іван Борис також розповів, що Свято-Успенський храм був свідком історії регіону та її частиною. Безліч молодят поєднали свою долю у його величних

стінах, а потім уже приносили своїх немовлят для хрещення – першого знайомства з Церквою та її традиціями. Але по волі Господній прийшло у Снігурівку випробування для його мешканців, їх небайдужості, відданості та любові до Церкви.

Громада села знайшла можливість навпроти згорілої церкви побудувати каплицю для богослужінь, а також шукає кошти для добудови нового храму.

Настоятель відзначив також, що така біда, коли прихожани раптово втратили храм, більше згуртувала людей, допомогла їм зрозуміти цінність взаєморозуміння та спільної роботи для благого діла.

БОГОСЛУЖІННЯ ВЛАДИКИ НЕСТОРА У ЛОПУШНОМУ

14 серпня, коли Православна Церква відзначає свято Винесення чесних древ Животворчого Хреста Господнього і вшановує пам'ять старозавітних мучеників Маккавеїв (166 р. до Р.Х.), архієпископ Тернопільський, Кременецький і Бучацький Нестор з архіпастирським візитом побував в Свято-Воскресенській парафії с. Лопушне Лановецького району.

За доброю традицією, свого архіпастиря на подвір'ї храму з короваєм та вишитим рушником зустріли діти. Вітальним словом у притворі храму владика Нестора зустрів настоятель храму прот. Роман Будола та запросив очолити богослужіння. За богослужінням разом зі своїм архіпастирем молився собор духовенства та парафіяни.

Після богослужіння владика нагородив Благословенними грамотами за добротесне служіння та активну діяльність низку парафіян. Медаль за «Жертовність та любов до України» з рук архієпископа Нестора отримав волонтер-меценат Василь Миколайович Гарач.

Цього дня багато віруючих прийняли Таїнство

сповіді та причастилися Святих Тіла і Крові Господньої. Також владика Нестор освятив зілля та мед, принесені парафіянами.

Соборне духовенство на чолі із владикою Нестором, а з ними і всі парафіяни хресною ходою вирушили до козацької могили захисників України, які віддали своє життя за волю народу. На могилі владика очолив літію за героями-козаками.

СВЯЩЕНИК МИХАІЛ СЛИВЧУК: «ДО МОЩЕЙ ПОТРІБНО ПРИКЛАДАТИСЯ З ВІРОЮ»

Мощі – тіла святих християнської Церкви – жива ікона, доказ всесильності Божої і нагадування людям про святого та його діяння. Це свідчення святості людини, яка протягом життя свого земного, подвижництва чи мученицької смерті заслужила у Бога такої ласки, що Господь залишив тіло повністю або частково нетлінним, щоб через нього могли відбуватися чудеса.

Сьогодні гість нашої рубрики «Інтерв'ю» клірик Свято-Володимирського Патріаршого кафедрального собору Києва прот. Михаїл Сливчук. З отцем Михаїлом ми поговоримо про мощі святих, які знаходяться у Свято-Володимирському Патріаршому кафедральному соборі.

– Отче Михаїле, почнімо з того, чиї мощі перебувають у Свято-Володимирському Патріаршому кафедральному соборі?

– У нас є мощі святої великомучениці Варвари та святого священномученика Макарія. У Свято-Володимирському соборі мощі святої великомучениці Варвари перебувають із січня 1961 року і до сьогоднішнього дня (з правого боку від центральної частини собору). А мощі святого священномученика Макарія – з 1947 року (з лівого боку від центральної частини собору).

– Розкажіть нашим читачам, як ви доглядаєте за святими мощами та чому, все-таки, вони не тліють?

– Мене часто запитують, чи ми обробляємо мощі святих певними речовинами. Я завжди відповідаю, що, звичайно ж, ні, адже це нетлінні мощі від святості їхньої.

А догляд полягає у переоблаченні, тобто заміні одягу та підтриманні чистоти. Також дуже важливим є благоговіння. Адже якщо людина не буде шанувати мощі, то й вони не обдарують її Божим благословенням.

– Знаємо, що Божественна літургія

не може здійснюватися в храмах без частинки мощей у храмах. Як відбувається їх поділ на антимінси?

– З благословення Святішого Патріарха Філарета наш духовник, отець Іоанн Київський, бере маленьку частинку мощей, які ми закладаємо в розтоплений віск, освячуємо, закладаємо в антимінс. Потім роздаємо в новозбудованих храмах. Наприклад, наші капелани їдуть у військо, беруть чашу, антимінс – і так служать Літургію на сході України.

– Чи є правила, як потрібно прикладатися до мощей, молитися?

– Передусім – з вірою. Бо якщо нема віри, то наше прохання залишиться без відповіді.

Часто люди приходять, приносять дитячі речі, які ми кладемо у раку до мощей. Я запитую в такому випадку: «Чому принесли саме до нас у храм, до цього святого?» Якщо мирянин відповідає, що всі так чинять і він просто повторює, тоді я тих речей у раку не

кладу. Бо це означає, що людина без віри і не знає для чого вона це насправді робить.

– Напевно, те, що найбільше цікавить віруючих: які випадки зцілень від мощей можете пригадати?

– Якби розповів про всі зцілення, які з волі Господа нашого віруючі отримують через мощі святих, то сказали б, що вигадую.

От недавно привезли в клініку «Охматдит» дитинку з іменем Аріадна. Настільки вона була хвора, що лікарі й не бралися починати лікування. І дитина ця була нехрещена. Але батьки малечі дізналися, що у Володимирському соборі є мощі священномучениці Варвари. Прийшли до нас, охрестили чадо своє іменем Варвара і щоразу, коли приїжджали, то відвідували собор та акафіст до святої великомучениці. І коли були тут уже через півроку від дня першого візиту, дитина була вже у нормальному стані.

Також не так давно бабуся прийшла з онучкою. Дівчинка три роки не ходила,

була загипсована. Цього року прийшла своїми ніжками, а зараз їй уже років 8. Я питаю її жартома: «Чи ходиш на танці?» Вона каже, що ходить. А перед тим усі ці три роки вони приходили, молилися, причащалися, просили про Божу благодать, прикладалися до мощей.

Також був випадок, коли приїхала зі сходу України сім'я та привезла дитину в Національний інститут серцево-судинної хірургії імені М. М. Амосова. Дитині було близько півроку, і потрібна була операція на серці. Прийшли до мене, я відслужив молебень і запропонував купити нову одяжку і прикласти до мощей священномучениці Варвари. Поклали вони шапочку, через якийсь час забрали, одягали на дитину щодня. І через два тижні приходять у великій радості: сказав їм лікар, що чудо сталося. І вони без операції поїхали додому! Але потрібно пам'ятати, що не одяжка лікує – лікує молитва.

Ще пригадується випадок: була у нас прихожанка з Харкова, в якій 15 років не було дітей, але недавно приїхала вже з 5-річною донькою. Розповіла мені, що привезла показати своїй дочці, хто подарував її батькам. Шість років 18 грудня тому приїхала ця пані до мощей священномучениці Варвари. І через рік у неї народилася донька – саме на Варварі.

Іноді мене запитують: «Чому не записуєте чудеса, чому не фіксуєте усі зцілення?» Я ж відповідаю, що хто вірить, той і так повірить, а хто не вірить, то й записи та інші докази не допоможуть. «І по вірі вашій дано вам буде...», як каже Святе Письмо.

– Що хочете побажати тернопільським читачам?

– Передусім миру: душевного, сімейного, в державі. Щоб воїни наші поверталися зі Сходу завжди живі та здорові. І щоб наша Україна була багатою, процвітаючою державою.

Розмовляла Ірина Скоробогата.

Святий мученик Мирон

Святий мученик Мирон жив у III столітті і був священником в Ахаї (Греція). Він постраждав в 250 році при імператорі Декії. Мирон був лагідним і милостивим до людей, але разом і мужнім у захисті своїх чад. Одного разу, в свято Різдва Христового, він здійснив Богослужіння. До храму ввійшов місцевий правитель Антипатр з воїнами, щоб схопити тих, хто молився, і відвести їх на муки. Святий Мирон, побачивши це, почав гаряче заступатися за паству, викрикуючи правителя в жорстокості.

ЖИТТЯ СВЯТИХ

Святого було віддано на жорстокі муки. Його повісили і стругали тіло залізними гребенями. Потім пресвітера кинули в розжарену піч, але Господь зберіг мученика, тоді як поблизу 150 чоловік були обпалені вогнем, що виривався з печі. Тоді правитель став примушувати мученика поклонитися ідолам. Отримавши від святого Мирона тверду відмову, Антипатр наказав різати реміні з його шкіри.

Святий Мирон взяв один з ремінів і кинув його в обличчя мучителя. Розлютившись, Антипатр велів стругати свято-

го Мирона залізом по обдертому тілу, а потім віддав мученика на поживу звірам. Але звірі його не чіпали. Відчуваючи себе переможеним, Антипатр у безсилій люті вчинив самогубство. Святого Мирона відвели в місто Кизик, де йому відсікли голову мечем.

У народі вважається, що святий Мирон допомагає у хворобах, особливо при лихоманці.

Підготував Іван Бородайко.

Історичний погляд на свято Успіння Пресвятої Богородиці

Закінчення. Поч. на стор. 1

Відповідно до давньовірменського Лекціонарію, «день Марії Богородиці» святкується 28 серпня (Документи VII Вселенського Собору 787 року визначають, що Успіння святкується 28 серпня).

У цілій низці богослужбових пам'яток для Успіння встановлена надзвичайно широка хронологічна амплітуда – між січнем і серпнем. У давньоримському псевдоієронімовому Мартирологі (VII ст.) 31 січня показано як depositio (смерть) Beatae Mariae, а 27 серпня – як assumptio (взяття на небо). Подібне розділення визначальне. Воно демонструє, як уже тодішня Церква дивилася на кончини Богоматері: не заперечуючи тілесної смерті Богоматері, вона вірила, що за цією смертю було воскресіння, хоча, мабуть, думала, що воно сталося не так скоро, як припускає пізніший переказ.

У більш пізньому римському календарі (VIII ст.) встановлено уже одне свято - Успіння, 28 серпня. При цьому Галльська Церква, за свідченням Григорія Турського, святкувала Успіння в січні.

У Грецькій Церкві достовірні відомості про свято Успіння фіксуються тільки з кінця VI століття. Никифор Калліст стверджує, що святкування Успіння встановив імператор Маврикій (592-602). Однак численні

факти змушують засумніватися в такій пізній даті. В Константинополі було безліч храмів на честь Пресвятої Богородиці, побудованих Костянтином Великим, Пульхерією, що свідчить про свято на честь Неї.

Цілком ймовірно, ще до Маврикія Успіння в столиці Візантії було місцевим та не обов'язковим святом. Імператор, на знак подяки за перемогу, здобуту над персами 28 серпня, зробив це святкування загальноцерковним. Дана версія набуває доказову силу, якщо згадати еортологічну історію Стрітення.

І на Заході свято Успіння в найдавніші часи не було загальнопоширеним. У Папській книзі VII століття під 28 серпня представлено грецьке найменування свята - Успіння. У Євангеліарії 740 року дається надпис: Sollemnita de pausatione sanctae Mariae (Торжество відходу Святої Марії).

Щоправда, в Сакраментарії, який папа Адріан I (772-775) відіслав Карлу Великому, уже вжито іншу назву свята – Прийняття Марії на небо.

Не виключено, що така варіативність в назві пов'язана, серед іншого, з тим, що принаймні до XII століття свято на Заході в урочистості поступалося дням особливо шанованих святих.

Підготував
св. Володимир Зубілевич.

Всеукраїнський молодіжний табір «Вірля-2016»

З благословення Святейшого Патріарха Філарета на хуторі Вірля Кременецького району Тернопільської області з 14 по 24 липня цього року уже вп'яте відбувся Всеукраїнський молодіжний Православний табір «Вірля-2016».

Місце проведення табору – територія поруч зі Свято-Юрійським чоловічим монастирем та озером, у сосновому лісі. Табір обладнаний наметами, польовою кухнею, душовими кабінками, місцем для ватри. Молоді люди та діти приїжджають з Тернопільської, Рівненської, Львівської, Івано-Франківської, Київської та інших областей.

Табір «Вірля» допомагає знайти нових друзів, підтримувати контакти з однодумцями. Священники на-

вчають молодих віруючих Святому Письму, спілкуванню з Богом, роз'яснюють роль Церкви у житті справжнього християнина. Тут є можливість провести час на природі під час прогулянок у хвойному лісі, купаючись в озері. Цікаво та пізнавально відпочити, беручи участь в екскурсіях, конкурсах, іграх, майстер-класах.

Ретельна, професійна та відповідальна організація табору, до деталей продуманий розпорядок дня його учасників: навчання, дозвілля, харчування, побут, – роблять це місце одним з найкращих в Україні для духовної віднови, навчання та відпочинку дітей та молоді.

Тернопільська єпархія дякує усім учасникам табору, лекторам, людям, які долучилися до організації «Вірлі-2016».

Священники Тернопільської єпархії взяли участь у футбольному турнірі пам'яті загиблих воїнів АТО

3–4 серпня з благословення архієпископа Тернопільського, Кременецького і Бучацького Нестора голова єпархіального відділу духовно-патріотичного виховання у Збройних Силах та інших військових формуваннях України, старший капелан Тернопільської області прот. В'ячеслав Кізілов разом з командами «Капелан» (священники УПЦ КП) і «Козаки» (козаки Українського Ресурсового Козацтва) та 44-ю бригадою взяли участь у турнірі з футболу, присвяченому пам'яті загиблих воїнів АТО.

до присутніх, організатори турніру наголосили, що такі заходи дають змогу збиратися всім за велінням серця. Бійці 44-ї артібригади висловили велику подяку за підтримку та духовну опіку отцю В'ячеславу.

Головне, що турнір відбувся та об'єднав багатьох людей, які

не тільки мріють про мир та нашу спільну перемогу, а й докладають для цього максимум зусиль.

прот. В'ячеслав Кізілов, голова єпархіального відділу духовно-патріотичного виховання в Збройних Силах та інших військових формуваннях України, голова військового духовенства.

ЛІТОГОРА ПІТА

2 серпня 1974 року народився прот. Ігор Тимків (Церква Св. Юрія с. Бережанка, Церква Св. Рівноап. Марії Магдалини с. Думанинка Лановецького району).

3 серпня 1978 року народився прот. Євген Заплетнюк (Собор Св. Рівноапостольних Константина і Єлени м. Тернопіль).

4 серпня 1968 року народився прот. Йосип Марчишак (Церква Різдва Пресвятої Богородиці с. Васильківці Гусятинського району).

6 серпня 1979 року народився прот. Ігор Пацерковський (Церква Святої Трійці смт Вишнівець Збаразького району).

8 серпня святкує 40-річчя прот. Юрій Верхомій (Церква Різдва Пресвятої Богородиці с. Біла Чортківського району).

8 серпня 1980 року народився прот. Сергій Сіверський (Церква Успіння Пресвятої Богородиці с. Синівці, Церква Різдва Пресвятої Богородиці с. Борщівка Лановецького району).

8 серпня 1984 року народився прот. Ігор Саламандра (Церква Св. Вмч. Юрія Переможця с. Іванівка Підволочиського району).

9 серпня 1972 року народився прот. Олег Касків (Церква Різдва Пресвятої Богородиці с. Велика Білка, Церква Св. Прав. Анни с. Мартишківці Лановецького району).

10 серпня 1971 року народився прот. Василь Зубик (Церква Св. Вмч. Параскеви с. Касперівці Заліщицького району, Церква Св. Вмч. Георгія Побідоносця с. Містечко Заліщицького району).

10 серпня 1977 року народився прот. Андрій Лецан (Церква Воздвиження Чесного Хреста с. Чеснівський Раковець Збаразького району).

11 серпня 1974 року народився прот. Микола Мних (Церква Св. Преп. Іова Почаївського с. Горинка Кременецького району).

12 серпня 1978 року народився прот. Євген Шмігель (Церква Святого Миколая с. Богданівка Підволочиського району).

13 серпня 1975 року народився прот. Сергій Залецький (Церква Арх. Михаїла с. Грибове Лановецького району).

15 серпня 1985 року народився свящ. Сергій Росіцький (Церква Св. Вмч. Пантелеймона м. Тернопіль).

17 серпня 1976 року народився прот. Василь Мокрицький (Церква Святого Духа с. Гаї Гречанські Тернопільського району).

17 серпня 1985 року народився свящ. Володимир Зубілевич (Собор Св. Рівноапостольних Константина і Єлени м. Тернопіль).

19 серпня 1955 року народився прот. Стефан Кричковський (Церква Святої Трійці с. Давидківці, Церква Святого Миколая с. Колиндяни Чортківського району).

19 серпня 1975 року народився прот. Роман Луговий (Церква Різдва Пресвятої Богородиці м. Тернопіль).

22 серпня 1980 року народився свящ. Сергій Гронь (Церква Всіх святих землі Української м. Почаїв).

25 серпня 1974 року народився прот. Андрій Осадчук (Церква Св. Покрови с. Росоховець Підволочиського району, Церква Різдва Пресвятої Богородиці с. Супранівка Підволочиського району).

28 серпня 1977 року народився прот. Любомир Вовк (Церква Св. Арх. Михаїла с. Голігради Заліщицького району).

30 серпня 1951 року народився прот. Богдан Комарницький (Церква Преображення Господнього м. Тернопіль).